

# USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Dalibora Bruka a soudců JUDr. Vladimíra Doležela a JUDr. Ivony Ryšánkové v právní věci žalobce: **ALUTEX, spol. s r.o.**, IČ: 25041231, Svojsíkova 943/10, 460 01 Liberec, zastoupený JUDr. Michalem Filipinským, advokátem, se sídlem Vinohradská 396/18, 120 02 Praha 2, proti žalovanému: **Kromexim a.s.**, IČ: 49969331, Hulínská 3445/5, 767 01 Kroměříž, zastoupenému Mgr. Radkem Vondráčkem, advokátem, se sídlem Masarykovo náměstí 128/3, 767 01 Kroměříž, **o žalobu z rušené držby**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 C 2/2016-88,

**t a k t o :**

Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích II., III. **ruší** a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

## Odůvodnění:

Soud I. stupně v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal, aby se žalovaný zdržel rušení pokojné držby žalobce, týkající se jeho práva užívat nemovitou věc, a to pozemky: p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. st. XXXX, jehož součástí je stavba: XXXX č. p. XXXX, výroba, vše v k. ú. a obci XXXX, zapsané na LV č. XXXX u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště XXXX (výrok I.). Žalovanému uložil povinnost odstranit drátěný plot uchycený kovovými sloupky včetně jejich ukotvení postavený na pozemcích žalovaného nacházející se u hranice pozemků žalobce p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. st. XXXX, a to na pozemcích žalovaného p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. XXXX, p. č. st. XXXX, vše v k. ú. a obci XXXX, zapsaných na LV č. XXXX u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště XXXX (výrok II.). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

V důvodech svého rozhodnutí soud I. stupně uvedl, že žalobu neposoudil jako žalobu z rušené držby podle § 1003 občanského zákoníku, neboť žalobce je vlastníkem nemovitých věcí uvedených ve výroku I. rozhodnutí (je držitelem vlastnického práva k nemovitým věcem) a v pokojném užívání těchto nemovitých věcí není ze strany žalovaného rušen (držba mu

nebyla ze strany žalovaného odňata), neboť má zajištěn přístup do výrobní haly sloužící k jeho výrobní činnosti, byť postavením plotu ve zhoršené kvalitě, své nemovité věci může žalobce užívat a realizovat tak své vlastnické právo. Žalobu soud I. stupně kvalifikoval jako žalobu na ochranu vlastnického práva podle § 1040 a násl. občanského zákoníku. Po provedeném dokazování sice opakovaně uzavřel, že se nejedná o žalobu z rušené držby, nicméně současně dospěl k závěru, že podmínky podle § 1003 občanského zákoníku (tzn. upravující žalobu z rušené držby - pozn. odvolacího soudu) nebyly splněny, neboť žalobce neprokázal rušení držby k nemovitým věcem, a proto žalobu z rušené držby zamítl. Dále soud I. stupně uvedl, že součástí žaloby z rušené držby byla žaloba o uložení povinnosti žalovanému odstranit plot. K této pak dovodil, že jednání žalovaného je šikanózním vůči žalobci, neboť postrádá logiku, účelovost, účelnost a opodstatněnost existence plotu bezprostředně ohraničujícího pozemky a budovu ve vlastnictví žalobce. Shledal tzv. nadužívání práva služebnosti (dříve věcného břemene) žalobcem, spočívajícího v právu chůze a jízdy všemi motorovými vozidly přes pozemky žalovaného a konstatoval, že plot od vybudování již změnil stav, neboť byl částečně žalobcem demontován. Poznamenal, že pokud jedna ze strany tzv. nadužívá určité právo, je namíste uložit jí povinnost zdržet se takového jednání, ale "děláním naschválů, nesmyslných rozhodnutí" problém vyřešen nebude. Soud I. stupně uzavřel, že žalovaný vybudováním plotu kolem pozemků žalobce ruší výkon vlastnického práva k nemovitým věcem uvedeným ve výroku II. rozhodnutí tím, že žalobci zkomplikoval možnost tyto pozemky a výrobní halu nerušeně užívat tak, jako dosud několik let, zejména v přístupu a manipulaci s motorovými vozidly.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, které směřoval do výroku II. Vytýkal soudu I. stupně nesprávné právní posouzení výkonu práva, spočívajícího v postavení plotu jako šikanózního. Dle žalovaného není soud oprávněn zkoumat důvodnost a efektivitu budování oplocení, neboť by tím vlastníkům nemovitých věcí dal signál, že ochrana vlastnického práva je nedostatečným důvodem. Limity vlastníka chránícího svůj pozemek oplocením žalovaný spatřuje jen v posouzení, zda ochrana není nepřiměřená a zda nezasahuje do vlastnického nebo jiného práva třetí osoby. Žalobce má dle žalovaného zajištěn plný a nerušený přístup k pozemkům a budově, po svémocné demontáži části plotu může zajiždět i většími nákladními vozidly, což však účelově nevyužívá a nelze to přičítat žalovanému, pozemky žalobce je možné využívat k nakládce a vykládce nákladními vozidly, tj. plně k podnikatelské činnosti. Soudu I. stupně žalovaný v odvolání dále vytýkal, že se nevyjádřil k důvodnosti části oplocení na pozemcích žalobce p. č. XXXX, p. č. XXXX a p. č. XXXX, které stojí vedle pozemku žalobce p. č. XXXX, kde k nakládce a vykládce nedochází. K pozemku žalobce p. č. XXXX není přístup formou věcného břemene cesty zajištěn a žalobce má k němu plný přístup přes svou budovu. K užívání výše zmíněných tří pozemků žalovaného nesvědčí žalobci žádné právo a právo vlastníka objektu k přístupu k němu nelze extenzívně vykládat jako možnost přístupu z kterékoliv strany. V tomto směru žalovaný poukázal na ust. § 1032 občanského zákoníku, upravující právo nezbytné cesty. Žalovaný navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl v napadeném výroku změněn tak, že žaloba se zamítá.

Žalobce v písemném vyjádření k odvolání uvedl, že plot byl postaven bez povolení stavebního úřadu a žalovaný ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o odstranění stavby požádal o dodatečné povolení stavby. Dle žalobce dochází ze strany žalovaného ke zneužití práva,

které nepožívá právní ochrany. V kupních smlouvách mezi žalobcem a žalovaným bylo zřízeno žalobci věcné břemeno průchodu a průjezdu všemi motorovými vozidly po specifikovaných pozemcích a plot příjezdu vozidel na pozemky žalobce brání. Tím je znemožňováno zásobování materiálem a odvážení hotových výrobků. Z charakteru stavby plotu je zřejmé, že nemá žádný účel a jediným důvodem je ztížit, příp. znemožnit žalobci užívání objektu. Žalobce navrhl, aby rozhodnutí soudu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalovaný podal odvolání včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), je osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), odvolání směřuje proti rozhodnutí, které lze odvoláním napadnout (§ 201, § 202 o. s. ř. a contrario) a uvádí v něm způsobilý odvolací důvod, podřaditelný pod ust. § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř.

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu I. stupně a řízení jemu předcházejícího v napadeném rozsahu včetně závislého nákladového výroku III. (§ 212a odst. 1, 5 o. s. ř.) a dospěl k závěru, že podmínky pro jeho potvrzení či změnu nejsou dosud dány.

O odvolání rozhodl podle ust. § 214 odst. 2 písm. d) o. s. ř. bez nařízení jednání.

Odvolací soud se neztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že v posuzované věci se nejedná o žalobu z rušené držby.

Podle § 1003 o. z. držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Soud I. stupně podal v napadeném rozhodnutí výklad posesorní žaloby, na který lze pro stručnost odkázat. Nad jeho rámec odvolací soud zdůrazňuje, že z ustanovení § 1003 o. z. vyplývají nároky, které může žalobce v řízení o žalobě z rušené držby uplatnit. Žalobce se může domáhat toho, aby 1) se rušitel rušení zdržel a 2) vše uvedl v předešlý stav. Nároky může uplatnit i kumulativně.

V daném případě žalobce žalobu označil jako žalobu z rušené držby. Skutkově tvrdil, že je vlastníkem specifikovaných pozemků nabytých kupními smlouvami. K nim má zajištěn přístup na základě v kupních smlouvách sjednaného věcného břemene (služebnosti) chůze a jízdy všemi vozidly přes pozemky žalovaného nacházející se kolem pozemků žalobce. Dále žalobce tvrdil, že žalovaný postavil kolem pozemků žalobce plot, jenž mu brání užívat tyto pozemky jako dříve bez omezení, a dopisem mu zakázal nakládku a manipulaci na komunikaci s věcným břemenem v blízkosti výrobní haly na pozemku žalobce, čímž je ztíženo užívání průmyslového areálu, omezen vjezd nákladních vozidel a přístup k pozemkům v míře odpovídající předchozímu stavu. Žalobce se domáhal toho, aby se žalovaný zdržel rušení pokojné držby žalobce, týkající se jeho práva užívat specifikované pozemky žalobce s průmyslovým objektem stavěním plotu a aby plot při hranicích pozemků odstranil.

Z žaloby je dle odvolacího soudu zřejmé, že se jedná o žalobu z rušené držby, nikoliv o žalobu na ochranu vlastnického práva ve smyslu ust. § 1040 o. z., jak byla posouzena soudem I. stupně. Žalobce nejen, že výslovně deklaroval, že žalobu pojímá jako žalobu z rušené držby, ale ve svých skutkových tvrzeních také uvedl skutečnosti o tom, jakým

způsobem mu žalovaný jako rušitel zasáhl do dříve pokojného stavu. Rovněž žalobní petit odpovídá nárokům, kterých je možné se žalobou z rušené držby domáhat, neboť žalobce již v žalobě ze dne 5. 1. 2016 žádal, aby se žalobce zdržel rušení pokojné držby užívání jeho pozemků stavěním plotu a postavený plot odstranil. Oba žalobní nároky jsou v souladu s ust. § 1003 o. z.

I z doplnění žaloby, které žalobce učinil podáním ze dne 11. 2. 2016, nelze než dovodit, že oba žalobní nároky se vztahují k žalobě z rušené držby, neboť žalobce toliko blíže skutkově popisuje předchozí pokojný stav před postavením plotu a stav nastalý v souvislosti s rušebním činem a v žalobním petitu jen doplnil konkretizaci pozemků, z nichž má být plot odstraněn.

Jestliže soud I. stupně v důsledku jím zaujatého právního názoru žalobce v řízení následně vedl k dalšímu doplnění skutkových tvrzení a upřesnění žalobního petitu, tato skutečnost nemůže ničeho měnit na povaze uplatněné posesorní žaloby, stejně jako v návaznosti na to provedené doplnění žaloby a upřesnění žalobního petitu ve smyslu bližšího popisu, jakým způsobem má být plot odstraněn. Žalobce ve svém podání ze dne 30. 3. 2016 zopakoval, že důvodem rušení pokojné držby je postavení plotu a doplnil skutková tvrzení vztahující se k dalšímu podrobnějšímu popisu situace. Změna navrhované formy rozhodnutí (rozsudek namísto usnesení) pak povahu žaloby vzhledem ke shora uvedenému bez dalšího rovněž nemění.

Odvolací soud považuje za vhodné poznamenat, že soud I. stupně při posouzení žaloby nikoliv jako žaloby posesorní pominul, že ze skutkových tvrzení se podává, že žalobce je držitelem nejen vlastnického práva svých pozemků, ale že je i držitelem práva plynoucího ze služebnosti, která mu má zajišťovat právo průchodu a průjezdu přes pozemky žalovaného na pozemky v jeho vlastnictví. Ochrana držby podle ust. § 1003 o. z. může být poskytována všem právům, které mohou být předmětem držby, nikoliv jen právu vlastnickému.

V důsledku zaujatého nesprávného právního názoru soud I. stupně nárok žalobce na odstranění plotu neposoudil z pohledu ustanovení § 1003 o. z. a neučinil právní závěr o tom, zda zákonné podmínky pro vyhovění žaloby z rušené držby jsou splněny či nikoliv. Jeho rozhodnutí je v tomto směru neúplné a tudíž nepřezkoumatelné.

Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. v napadeném výroku o věci samé i závislém nákladovém výroku zrušil a věc podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátil k dalšímu projednání.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně  
dne 22. září 2016

Za správnost vyhotovení:  
Lenka Rypková

Mgr. Dalibor Bruk v. r.  
předseda senátu

